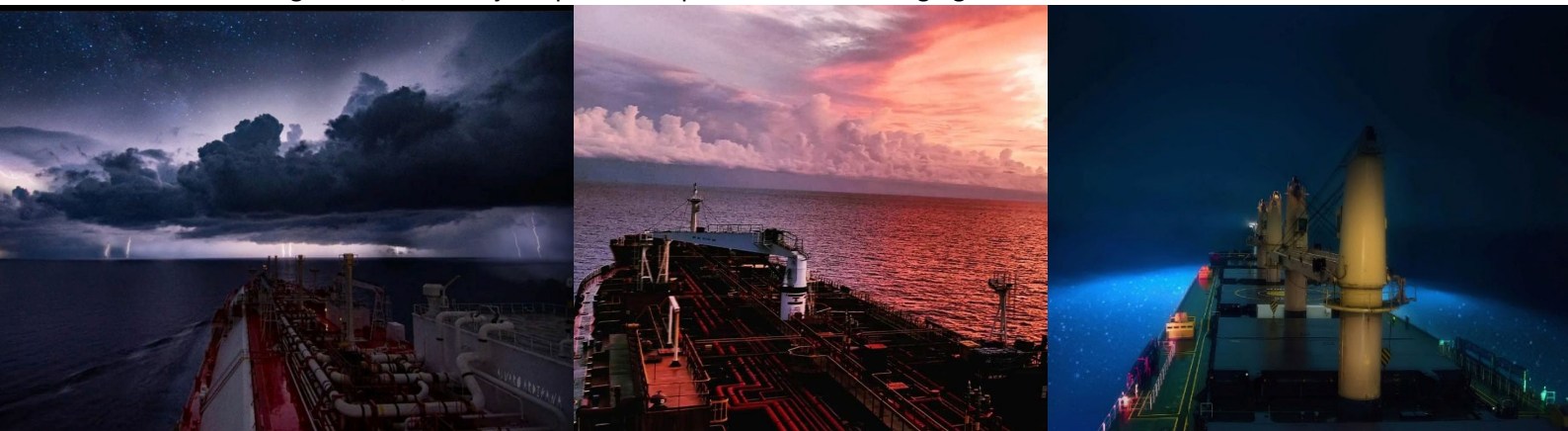

Een verslag vanuit de haven

Zeemannen maken vaak hele mooie foto's van al het natuurschoon (of natuurgeweld) onderweg op de oceanen. Onderstaand 3 indrukwekkende voorbeelden daarvan. De mooiste vind ik toch wel de linker-afbeelding, een nachtelijke onweersbui ergens in de Caribean. In het midden is op de Atlantische Oceaan bij Mexico en rechts is lichtgevend plankton ergens in de Stille Oceaan, ook wel zeevonk genoemd, waarbij het plankton oplicht door de beweging van het zeewater.

Alleen al de gedachte dat dit alles door toeval is ontstaan is belachelijk. We kunnen God heel duidelijk uit Zijn Schepping leren kennen. De Bijbel spreekt daar duidelijk over, bijv. in Psalm 19 of Psalm 107 en zeemannen zijn dan ook meestal geen atheïst. Maar vanuit de schepping kennen we nog niet Zijn plan, en als God dan bestaat, wat vraagt God dan van ons?

Door de zomer heen heb ik diverse schepen kunnen bezoeken, soms ging mijn zoon Juke ook mee. 'Hij is knapper dan jou' grapte de portier bij de ingang van de haven. Aan de kade lagen 2 grote schepen steenkolen te lossen. Op beide schepen kwamen we Chinese zeelieden tegen. Chinezen zijn vaak wantrouwig en nieuwsgierig tegelijk. Bij een jongere machinist won de nieuwsgierigheid het en hij vertelde mij dat hij een vriend heeft die leraar is en ook christen is. 'Mijn vriend heeft mij al veel verteld over Yesu en ook over de God de Vader en ook over een Heilige Geest' vertelde hij aan me. 'Wat vind je daarvan?' vroeg ik aan hem. Dat wist hij niet echt goed, misschien was mijn vraag ook iets te direct, maar dit was wel een prachtgelegenheid om hem nog meer hierover te vertellen, ook wilde hij graag een Chinese Bijbel, en die hadden we voor hem. Laten we bidden dat het Woord onderweg zijn werk mag doen in het hart van deze machinist. Op het 2^e schip weer een Chinese bemanning. Een oudere stuurman ontving mij, hij is eigenlijk veel te oud voor zijn rang, vermoedelijk is hij een soort politiek agent aan boord, dat zien we vaker op schepen met een Chinese vlag. Hij onderzoekt al mijn spullen heel nauwkeurig, als een douanebeambte, hij zegt hierbij; 'jaja Yesu, daar hebben we vaker over gehoord' maar zegt dan beleefd maar heel beslist; 'deze spullen moet je allemaal weer meenemen, niets mag hier aan boord blijven, wij hebben dit niet nodig, en ga dan van dit schip af!' Zo kan het soms ook gaan.

In Scheveningen bezochten we een Nederlands schip die daar een tijdje lag voor onderhoud aan de hoofdmotor. De meeste bemanning is Nederlands en ook een paar Filipijnen. Met hun schip varen ze de hele wereld over, recent zijn ze in Asdod in Israël geweest maar nu liggen ze dus afgemeerd in Scheveningen. De voltallige bemanning bleek christen te zijn. Elke zondag wordt er op de brug een kerkdienst gehouden. Het was erg leuk en bemoedigend om dit schip te bezoeken.

In IJmuiden ligt een nieuw schip, achter in de haven. Alleen ben ik nooit eerder op die plek geweest. Hoe kom ik daar? Dat was even zoeken maar gelukkig gaat de 4^e poort wagenwijd voor me open waarna ik dit schip toch op kon. Aan boord zit een hele gevarieerde bemanning; een Rus, Turken, Georgiërs en Filipijnen. Nu heb ik in mijn zomervakantie een reisverslag gelezen over Anatolië en zodra ik daarover aan ze vertel beginnen de Turken te stralen; ja, dat is hun land. Maar vragen ze dan; 'vertel ons ook iets over Amsterdam.' De Rus mengt zich in ons gesprek en zegt; 'yes Amsterdam is place-to-be!' Afgelopen voorjaar heb ik een speciale flyer gemaakt met foto's en feitjes over Amsterdam (Mokum) maar ook uitleg over wat echte vrijheid is en het Evangelie. Deze flyer is erg populair onder de zeemannen, ook op dit schip. The cross of Jesus is the only place to be for real freedom!

Vorige week bezocht ik een groot koelschip met een vrij grote bemanning met Zuid-Koreanen en Indonesiërs. De oudere kapitein komt uit Zuid-Korea en blijkt ook een baptist te zijn, hij is blij met mijn komst en geeft mij toestemming om aan boord te komen. Het wordt weer kouder dus de mutsen die ik heb meegenomen zijn heel snel uitgedeeld. Een Indonesische matroos heet Frank; want zijn vader was fan van het Nederlands elftal dus vernoemde hij zijn zoon naar Frank Rijkaard. Nu is deze matroos zelf 2 weken geleden vader geworden van een zoon, en die heet Elijah Noël! Frank zit al 5 maanden aan boord en zal als het goed is pas over 4 maanden zijn zoon echt zien, tot die tijd alleen via een beeldscherm, niet voor te stellen! Hij wil graag dat ik voor hem en zijn familie bid. Later tijdens de maaltijd mag ik de mannen in de messroom een verhaal vertellen en ik deel het Evangelie met ze. Nu zijn de meeste Indonesiërs moslim dus mijn verhaal roept vragen bij ze op; oa. de Drie-eenheid van God is een heikel punt voor een matroos maar ik leg het uit aan de hand van een salade die hij aan het eten is; dit is 1 salade maar hierin tellen we maar liefst 5 ingrediënten. Beetje gek misschien maar hij begrijpt het wel, maar de volgende vragen kwamen alweer en dit ging een half uur door, het was bijna een soort Bijbelstudie, wat een mooie gelegenheid was dit! Totdat het de bootsman te gortig werd en de mannen weer aan het werk moesten.

Heel erg bedankt voor al het meeleven en gebed vanuit de gemeente! Hartelijke groet, Marien Gijsbertsen